

nem en række undtagelser, som efterhånden er tiltrådt af Det europæiske Råd:

...

- Undtagelser fra princippet om varers frie bevægelighed med mulighed for at håndhæve nationale normer, selv efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltninger om phyto-sanitære regler, på begæring af Storbritannien og Irland.
- Andre undtagelser inden for området miljø og arbejdsmiljø som følge af et dansk krav til trods for, at Kommissionen havde foreslået at indskrive positive foranstaltninger i de områder af Traktaten, som er helliget disse spørgsmål ...«

Kommissionsformanden siger således i denne officielle udtalelse, at han betragter de danske krav vedrørende beskyttelse af arbejdsmiljø og det ydre miljø som »undtagelser« (fransk ord: *dérogations*) fra den almindelige målsætning.

Denne udtalelse kan kun forstås og fortolkes på den måde, at kommissionsformanden på Kommissionens vegne erkender, at et medlemsland kan anvende nationale bestemmelser til beskyttelse af arbejdsmiljø og det ydre miljø, uanset om sådanne bestemmelser indebærer et brud på den generelle målsætning for et direktiv om gennemførelse af det interne marked.

Det ligger endvidere i udtalelsen, at Kommissionen havde foretrukket at tilgodese disse hensyn udelukkende gennem høje kvalitetskrav i sine egne forslag, men må konstatere, at dette ikke var tilstrækkeligt, idet der var behov for adgang til egentlige undtagelser på disse områder.

Fællesbemærkning:

Det er ved besvarelsen af spørgsmål 23-30 forudsat, at den af medlemsstaten foretagne vurdering af en supplerende foranstaltnings nødvendighed er baseret på et sagligt grundlag, som kan underbygge den supplerende foranstaltnings nødvendighed og egnethed.

Udenrigsministeriet

Den 17. januar 1986

Spørgsmål 34:

Er der andre skriftlige formuleringer af regeringens krav til EF på arbejdsmiljøområdet end dem, der fremgår af de 3 ministeriers notat af 21. november 1985? I givet fald udbedes kopi af disse skriftlige krav.

Svar:

Regeringen vil fortsat ved udarbejdelsen af fællesskabsretsakter vedrørende arbejdsmiljø arbejde for, at disse udføres i overensstemmelse med de retningslinier og principper, som efterhånden har udviklet sig under den nuværende og den forhenværende regering.

Som eksempler på regeringens krav til EF på arbejdsmiljøområdet - andre end dem, der fremgår af de tre ministeriers notat af 21. november 1985 - kan nævnes,

- at ændringer i bestemmelser vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen i direktiver til fjernelse af tekniske handelshindringer samt bestemmelser vedrørende sådanne direktivers anvendelsesområde altid skal vedtages af Ministerrådet og ikke må vedtages i tekniske tilpasningskomiteer, og
- at direktiver til varetagelse af sikkerheds- og sundhedshensyn skal være minimumsdirektiver, såedes at medlemsstaterne har fuld frihed til at fastsætte strengere nationale regler. Denne regel er nu foreslået traktatfæstet.

Udenrigsministeriet

Den 13. januar 1986

Spørgsmål 35 af 10. januar 1986:

Hvordan vil mulighederne være for, at et ikke-EF-land kan blive tilknyttet EPS som fuld deltager?

Svar:

I Københavns-rapporten fra 1973 hedder det, at EPS-samarbejdet »føjer sig til« EF-samarbejdet. Ifølge London-rapporten fra 1981 er EPS-samarbejdet »baseret på« medlemskab af EF. Også i Stuttgart-erklæringen fra 1983 »understreges forbindelsen« mellem medlemskab af EF og deltagelse i EPS-samarbejdet. Ifølge hidtidig praksis inden for EPS-samarbejdet kan intet tredjeland således